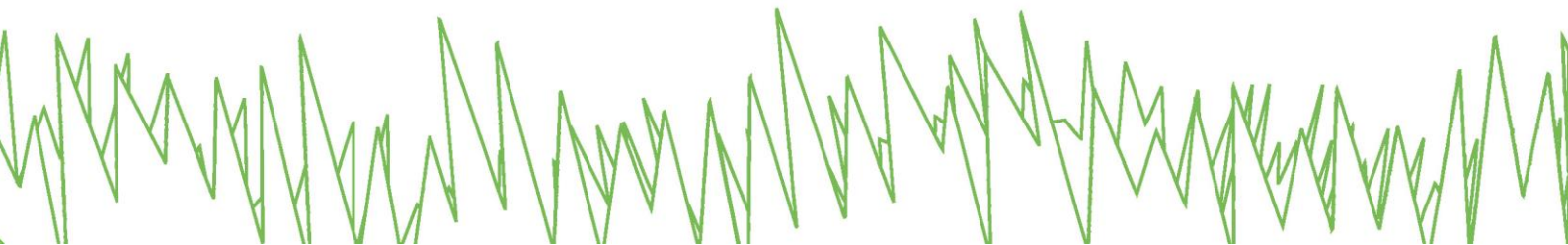

קבוצה א:

מלכים ב כה

- (א) ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים ויחן עליה ויבנו עליה דיק (=מערכת מגדלים גבוהים מחומת העיר הנצורה) סביב:
- (ב) ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו:
- (ג) בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
- (ד) ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה:
- (ה) וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: (ו) ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלמה ונדברו אתו משפט: (ז) ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו בבל:
- (ח) ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחיים עבד מלך בבל ירושלים: (ט) וישרף את בית ה' ואת בית המלך ואת כל פתי ירושלים ואת כל בית גדול שרף באש:
- (י) ואת חומת ירושלים סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחיים: (יא) ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר הקמון הגלה נבוזראדן רב טבחיים: (יב) ומדלת הארץ השאיר רב טבחיים לכרמים וליגבים:

קבוצה ב:

יחזקאל ד

- (א) ואתה בן אדם קח לה לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים:
- (ב) ונתתה עליה מצור ובנית עליה דגק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה פרים סביב:
- (ג) ואתה קח לה מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה את פניה אליה והתמה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל:
- (ד) ואתה שכב על צדה השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם:
- (ה) ואני נתתי לה את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל:
- (ו) וכלית את אלה ושכבת על צדה הימני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לה:
- (ז) ואל מצור ירושלים תכין פניה וזרעה חשיפה ונבאת עליה:
- (ח) והנה נתתי עליה עבותים ולא תהפה מצדה אל צדה עד פלותה ימי מצורה:
- (ט) ואתה קח לה חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אהד ועשית אותם לה ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדה שלש מאות ותשעים יום תאכלנו:
- (י) ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשירים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו:
- (יא) ומים במשורה תשתה ושית ההין מעת עד עת תשתה:
- (יב) וענת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם:
- (יג) ויאמר ה' ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם:
- (יד) ואמר אלה ה' אלוקים הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול:
- (טו) ויאמר אלי ראה נתתי לה את צפיעי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמה עליהם:
- (טז) ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשמון ישתו:
- (יז) למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם:

